

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sacrosancti Et Oecvmenici Concilii Tridentini, Pavlo III.
Ivlio III. Et Pio IV. Pont. Max. celebrati, Canones Et
Decreta**

Tridentinum <1545-1563, Trient>

Coloniae, 1615

Doctrina de sacrificio Missæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42415

VIGESIMA SECVNDA. 197

Ecclesiæ thesauros non ad quæstum, sed ad pietatem exerceri, non verè intelligant.

Indictio futuræ Sessionis.

Sacrosancta œcumenica, & generalis Tridentina Synodus, in Spiritu sancto legitimè congregata, presidentibus in ea eisdem Apostolicæ Sedis Legatis, statuit, & decrevit, proximam futuram Sessionem habendam & celebrandam esse feria quinta, post octavam festi Natiuitatis beatæ Mariæ virginis, que erit 17. mensis Septembris, proximè futuri: Hoc tamen adiecto, quod dictum terminum, ac vnicuiq; Session. in posterum præfigendum, ipsa sancta Synodus pro eius arbitrio, & voluntate, sicuti rebus Concilij putarit expedire, etiam in generali Congregatione, restringere, & prorogare liberè possit, & valeat.

SESSIO XXII.

QVAE EST SEXTA,

SVBIVLIO IV. PONT. MAX.

CELEBRATA DIE XVII.

SEPT. M. D. LXII.

Doctrina de sacrificio Missæ.

Sacrosancta œcumenica, & generalis Tridentina Synodus, in Spiritu sancto legitimè congregata, presidentibus in ea eisdem

dem Apost. Sedis Legatis, vt vetus absoluta, atq; omni ex parte perfecta de magno Eucharistiae mysterio in sancta Catholica Ecclesia fides, atque doctrina retineatur, & in sua puritate, propulsatis erroribus, at heresibus, conseruetur, de ea, quatenus verum, & singulare sacrificium est, Spiritus S. illustratione edocta, hoc, quae sequuntur, docet, declarat, & fidelibus populis predicanda decernit.

CAPVT I.

a Heb. 7. **Q**uoniam sub priori testamēto, teste Apostolo Paulo, propter a Levitici sacerdotij imbecillitatē consummatio non erat: oportuit, Deo patre misericordiarū ita ordināte, sacerdotem alium secundū ordinem Melchisedech surgere, Dominum nostrum Iesum Christum, qui posset omnes, quotquot sanctificandi essent, consummare, & ad perfectum adducere. Is igitur Deus, & Dominus noster, etsi b semel susceptum in ara Crucis, morte intercedēte, Deo patri oblaturus erat, vt eternam illi redemptiōnem operaretur: quia tamē per mortem sacerdotium eius extinguendū nō erat, in cena nouissima, qua nocte tradebatur, vt dilatae spēs sue Ecclesiae visibile, sicut hominū natura exigit, relinqueret sacrificiū, quo cruentū illud, semel in Cruce peragendum, representaretur, eiusq; c memoriam in finem vsque seculi permaneret, atq; illi salutari virtute in remissionem

nem

nem eorū, que à nobis quotidie committuntur, peccatorum applicaretur. sacerdotem secū dēm ordinē Melchisedec se in æternum constitutum declarans, corpus & sanguinē suum sub speciebus panis & vini Deo Patri obtulit, ac sub eandem rerum symbolis, Apostolis, quos tunc novi Testamenti sacerdotes cōstituebat, vt, sumerent, tradidit & eisdem, eorumq; in sacerdotio successoribus, vt offerret, præcepit per hæc verba. a Hoc facite in meā commemorationē, b
vti semper Catholica Ecclesia intellexit, & docuit. nam celebrato veteri Pascha, quod in memoriā b exitus de Aegypto multitudo filiorū b
Israhel immolabat, nouū instituit Pascha, seipsum ab Ecclesia per sacerdotes sub signis visibilibus immolandū, in memoriā transitus sui ex hoc mundo ad Patrem, quādo per sui sanguinis effusionem nos redemit, c eripuitque de potestate tenebrarum, & in regnum suum transtulit. Et hæc quidē d illa munda oblatio est, que d
nulla indignitate, aut malitia offerentium inquinari potest: quam Dominus per Malachiā nomini suo, quod magnum futurum esset in gentibus, in omni loco mūdā offerendam prædixit: & quam nō obscure innuit Apostolus Paulus, c
e Corinthis scribens, cū dicit: non possent eos, qui participatione mensæ demoniorū polluti sunt, mēse Domini participes fieri. per mēsam altare vtrobique intelligens. Hæc deniq; illa est, que per varias sacrificiorum, nature,

a Mat. 26.
Luca 22.

b Exod. 15

c Col. 1.

d Mal. 1.

e 1. Cor.
10. d. e.

Et legis tempore, similitudines figurabantur, utpotè que bona omnia, per illa significata, velut illorum omnium consummatio, & perfectio complectitur.

CAPVT II.

ET quoniã in diuino hoc sacrificio, quod in Missa peragitur, idem ille Christus continetur, & incruentè immolatur, qui in ara crucis semel seipsum cruentè obtulit, docet sancta Synodus, sacrificium illud verè propriè uerè esse, per ipsumque fieri, ut, si eũ uerò corde, & recta fide, cum metu, & reuerentiã, contriti, & pœnitentes ad Deum accedamus, misericordiã consequamur, & gratiã inueniamus in auxilio opportuno. a Huius quippe oblatione placatus Dominus gratiam, & denum pœnitentiã concedens, crimina & peccata, etiam ingrãtia dimittit una enim eademque est hostia, idem nunc offerens sacerdotum ministerio, qui seipsum tunc in Cruce obtulit sola offerendi ratione diuersa. Cuius quidẽ oblationis, cruenta, inquam, fructus per hanc uberrimè percipiuntur: tantum abest, ut illi per hanc quouis modo derogetur. Quare nõ solum pro fidelium uiciorum peccatis pœnis, satisfactionibus, & alijs necessitatibus, sed & pro defunctis in Christo nondum ad plenum purgatis, ritè iuxta Apostolorum traditionem, offertur.

a Aug. 10.
de ciu.
Dei, c. 20.

b inf. 3el.
25. in pri.

CAPVT III.

ET quamuis a in honorem, & memoriam
Sanctorum nonnullas interdum Missas ec-
clesia celebrare consueuerit; non tamen illis
sacrificium offerri docet, sed Deo soli, qui illos
coronauit; vnde nec sacerdos dicere solet, offe-
ro tibi sacrificium Petre, vel Paule; sed Deo de
illorum victorijs gratias agens, eorum patrocini-
a implorat; vt ipsi pro nobis intercedere dig-
nentur in celis, quorum memoriam facimus
in terris.

a August.
de Ciuit.
Dei. li. 3.
cap. 27.

CAPVT IV.

ET cum sancta sanctè administrari conue-
niat, sit que hoc omnium sanctissimum sa-
crificium Ecclesia Catholica, vt dignè reue-
renterque offerretur, ac perciperetur, sacrum
canonem multis ante sæculis instituit, ita ab
omni errore purū, vt nihil in eo contineatur,
quod nō maximè sanctitatē, ac pietatem quā-
dam redoleat, mentesque offerentium in Deo
erigat. is enim constat cum ex ipsis Domini
verbis, tum ex Apostolorum traditionibus, ac
sanctorum quoque Pontificum pijs institutio-
nibus.

CAPVT V.

Cumque b natura hominum ea sit, vt non
facile queat sine adminiculis exterioribus
ad rerum diuinarum meditationem, sustolli;
propterea pia mater Ecclesiarum quosdā, vt

b August.
lib. 3. de
lib. arbit.
cap. 10.
Humana
autem a-
nima.

Scilicet quedam summissa voce, alia verò elatiore, in Missa pronuntiarentur, instituit, ceremonias item adhibuit, ut mysticas benedictiones, lumina, thymiamata, vestes, aliaque id genus multa, ex Apost. disciplina & traditione, quo & maiestas tanti sacrificij commendaretur, & mentes fidelium per hæc visibilia religionis, & pietatis signa ad rerum altissimarum, que in hoc sacrificio latent, contemplationem excitarentur.

CAPVT VI.

a Alioqui
nec Pab.
de conf.
dist. 1.
1. Et si nō.
nec Cōc.
Eliberti
de conf.
dist. 2. O-
mnis ho-
mo, nec
Tol. c. 13.
probasset
certis tā-
tum tem-
poribus
commu-
nicantes.

Optaret quidem sacrosancta Synodus, ut in singulis Missis fideles ad stātes nō solum spirituali affectu, sed sacramentali etiam Eucharistie perceptione communicarent, quo ad eos sanctissimi huius sacrificij fructus uberior proueniret: nec tamen, si id non semper fiat, & propterea Missas illas, in quib. solus sacerdos sacramentaliter communicat, ut priuatas, & illicitas damnat, sed probat, atque adeo commendat, si quidem ille quoque Missæ verè cōmunes censeri debent partim, quod in eis populus spiritualiter communicet; partim verò quod à publico Eccl. si. e ministro non pro se tantum, sed pro omnibus fidelibus, qui ad corpus Christi pertinent, celebrentur.

CAPVT VII.

Monet deinde sancta Synodus, praeceptum esse ab Ecclesia sacerdotibus, ut aquam vino in calice offerendo miscerent; tum quod Christum Dominum ita fecisse credatur, tum etiam quia è latere eius aqua simul cum sanguine exierit, quod Sacramentum hac mixtione recolitur: & cum b *Aque in Apocalypsi* beati Ioannis populi dicantur; ipsius populi fidelis cum capite Christo vnio representatur.

CAPVT VIII.

Et si Missa magnam contineat populi fidelis eruditionem; non tamen expedire visum est patribus, ut vulgari passim lingua celebraretur. Quamobrem, retento vbique cuiusque ecclesiae antiquo, & à sancta Romana Ecclesia omnium ecclesiarum matre & magistra, probato ritu, ne oues Christi esuriant, & reue paruuli panem petant, & non sit qui frangat eis, mandat sancta Synodus Pastoribus, & singulis, curam animarum gerentibus, ut frequenter inter Missarum celebrationem, vel per se, vel per alios ex ijs, quae in Missa leguntur, aliquid exponant, & atque inter ceteras sanctissimi huius sacrificij mysterium aliquod declarant, diebus praesertim Dominicis & festis.

a 2. Carthag. 14.
& Brac. c. 3. c. 1. ex Cypria. li. 2. epi. 3.
b Apo. 17.

c Thre. 4.

d Sess. 24. ca. 7.

CAPVT IX.

Quia verò aduersus veterē hanc in sacro-
 sancto Euāgelio, Apostolorum traditio-
 nibus, sanctorumque Patrum doctrina funda-
 tam fidem, hoc tempore multi disseminati
 sunt errores, multaque à multis docentur, atque
 disputantur; sacrosancta Synodus, post multos
 grauesque his de rebus maturè habitos tracta-
 tus, unanimi Patrum omnium consensu, quæ
 huic purissimæ fidei, sacræque doctrinæ aduersa-
 tur, damnare, & à sancta Ecclesia eliminare,
 per subiectos hos canones constituit.

DE SACRIFICIO
Missæ.

CANON I.

Si quis dixerit, in Missa non offerri Deo ve-
 rum & proprium sacrificium, aut quod offerri
 non sit aliud, quàm nobis Christum ab mandu-
 candum dari: anathema sit.

CANON II.

a I. Cor. 12.
b Luc. 22.

Si quis dixerit, illis verbis, a Hoc facite in
 meam commemorationē, b Christum non in-
 stituisse Apostolos sacerdotes, aut non orde-
 nasse, ut ipsi, alijque sacerdotes offerrent cor-
 pus, & sanguinem suum: anathema sit.

CANON III.

Si quis dixerit, Missæ sacrificiū tantum esse

la-